

Tots els carrers de Girona

El carrer del Teide

480

El carrer del Teide és al polígon Kim de Taialà, en el qual hi ha d'altres noms de cims muhtanyencs. Qui els hi va posar fou Emili Caula quan era alcalde de Sant Gregori i president del GEIEG. Gran aficionat a l'esquí, va triar noms alpins per als carrers de les urbanitzacions que van fer-se en terrenys de la seva família. Les incidències del pla parcial del polígon Kim, aprovat pel ministeri de l'habitatge el 9 de novembre de 1965, les vam explicar detalladament en referir-nos al carrer dels Alps. A ell remetem el lector interessat (PUNT DIARI, 29/V/1984).

No hi ha constància de la data exacta en què fou batejat el carrer, ja que, com hem comentat en d'altres ocasions, en aquella època l'ajuntament de Sant Gre-

gori no tenia el costum de prendre un acord de ple i, per tant, no hi ha cap referència als llibres d'actes. Pot dir-se, però, que va ser l'hivern de 1970.

El carrer queda inclòs en el territori de Taialà que el desembre del 1974 fou annexionat al terme municipal de Girona. Ha estat aquest ajuntament el que, a començament dels anys vuitanta, hi ha realitzat la infraestructura urbanística: clavegueres, asfaltatge, enllumenat i aigua potable. El gas no hi arriba encara.

El carrer és format per cases de planta i pis. Hi ha un supermercat. Comença a la carretera de Taialà i acaba al carrer de Nobel; just davant la porta del centre de joves de Taialà.

J. Fabre

El Teide pertany a un grup de carrers que en el seu moment es dedicaren a cims importants. Foto: Joan Castro.

EL LECTOR ESCRIU

UGT d'Arbúcies i la baixa de Canaleta

Sr. Director,

He quedat sorprès en llegir la carta d'Alfons Auladell, tinent d'Alcalde de l'Ajuntament d'Arbúcies de l'equip de govern CUPA i delegat de la intercomarcal d'UGT publicada el passat dia 7 del mes que som.

La meua primera reacció va ser d'indiferència, però la sèrie d'inexactituds i contradiccions m'obliguen a la següent contestació:

Per donar-me de baixa d'UGT he seguit el mateix procediment que la resta de companys (ja que dels més de quatre-cents només en queden uns seixanta), és a dir, comunicant el meu rebuig de la quota per baixa definitiva a l'entitat d'estalvis responsable del cobrament.

Després de l'enrenou arran de la meua pretesa expulsió, a hores d'ara encara no en tinc coneixement oficial, ni se m'ha comunicat per escrit. Per què? La resposta es fa per si mateix, perquè resultaria absurda l'expulsió d'un membre que no en forma part.

A la reunió convocada per la UGT celebrada a l'Ajuntament, hi vaig assistir en qualitat de membre del comitè i no com a afiliat de l'esmentat sindicat, juntament amb el president i dos vocals de la meua empresa amb la intenció de complir fins a l'últim moment les meves obligacions d'un càrrec nomenat democràticament després de deu anys, en el decurs dels quals s'han celebrat tres eleccions. Per cert, que només hi varen assistir vuit representants sindicals dels aproximadament trenta que UGT tenia a la nostra població.

Com que considero coherents les meves declaracions a la revista Presència, estic disposat a ratificar-les quan convingui.

Als enviats de la UGT a Arbúcies i concretament a la meua empresa només els interessava saber com marxaven les eleccions i si es trobarien els nou treballadors per fer el comitè. Per tant, són falses les manifestacions que m'atribueix l'Auladell, ja que cap dels representants d'UGT em sol·licità el meu punt de vista sobre la situació real de l'empresa de cara al mercat internacional.

Alfons Auladell demostra tenir molt poca imaginació, perquè sempre parla de groc i diu que escolta música. La deu sentir

des de la seva torre, per ser més romàntic, tot veient el submarí de la seva piscina particular. *Pere Canaleta i Argemí*. Arbúcies.

Celebracions sense capellà

Sr. Director,

A l'article «Celebracions dominicals sense capellà», d'en Josep Casellas 6-12-86, no hi he sabut copsar quins problemes psicològics pot portar el fet d'alinejar-se diverses comunitats per celebrar l'Eucaristia, a no ser la minva de serveis, respecte a altres ben assistides.

Suggerixo que si hi ha un sacerdot per tres o més parròquies de pobles, que el sacerdot celebri la missa un diumenge a cada poble i la resta de comunitats eclesials s'hi traslladin...

De cap manera, la vivència amb altres comunitats en la participació de la festa d'on arrenca la nostra fe pot produir estranyesa, més aviat enriquiment d'interrelació humana, tamateix, les molèsties o buits que hi puguin haver, a un cristià de debò, li compensa amb escreix el fruit insubstituïble de l'Eucaristia. No

oblidem la unitat universal, pel damunt de la diversitat, de la manifestació de la nostra fe.

No sé si el meu suggeriment pot ser viable, però l'esforç per aconseguir-ho val la pena! *Maria Rosa Fontan i Raulera*.

Això és un país de boigs

Senyor director,

Ens hem fet un fart de parlar que un dels avantatges de l'Autonomia, a més de la qüestió de la llengua, era acostar l'Administració als ciutadans.

Ja s'ha acabat d'haver d'anar a Madrid!; ara les coses les resol-drem a casa nostra!; i moltes altres frases i eslògans, que, davant la realitat de cada dia, van resultant pura demagogia.

Fa poques dates ha sortit un decret o ordre de la Generalitat, que, per si els problemes dels ramaders fossin pocs, ara no sols els augmenta sinó que els multiplica.

Fins ara quan havies de transportar bestiar, anaves al Veterinari titular de cada població, i ell et feia la guia, prèvia vista de les

bèsties que havies de treure; hi podies anar qualsevol dia de la setmana, ja que tots els dies de la setmana mataven als escorxadors-frigorífics i als municipals, i qualsevol dia de la setmana pots vendre algun animal.

Doncs tot això s'ha acabat; ara sembla que l'encarregat de fer les guies, suposo que veterinari, anirà als pobles algun dia de la setmana o si no hauràs de desplaçar-te a la població cap de comarca perquè la faci, perdent temps i diners.

Fa uns dies, una senyora, perdoneu que no digui nom ni poble, va anar a Figueres per fer una guia; després d'esperar més

d'una hora, li digueren que li faltava un paper, va haver de tornar-hi a la tarda, va haver d'esperar una altra hora i quan va tenir la guia, ja el cotxe de línia era fora i va haver de llogar un taxi per tornar a casa.

Senyors de la Generalitat, si us plau, una mica de serietat; si voleu que els ramaders pleguem de tenir bestiar, digueu-ho clarament, doneu-nos una subvenció i traurem el bestiar, i si feu que entrem a cobrar el subsidi d'atur també abandonarem les explotacions agràries.

Més clar, l'aigua, i «anem per feina». *Joan Casadevall Albert*. Castelló d'Empúries.

NECROLÒGIQUES

PAU BARTUMEU I ZARAGOZA

A l'edat de 63 anys, va morir abans-d'ahir a Palafrugell Pau Bartumeu i Zaragoza. Era natural de Sant Feliu de Guíxols i residia a Palafrugell.

Era solter.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església parroquial de Sant Feliu de Guíxols.

Que descansi en pau.

3r. Aniversari de la mort de

Paco Mera i Bermejo

La seva esposa, fills, germans i amics mantenen viu el seu record

Demà dissabte dia 20 se celebrarà una missa a les 4 de la tarda, a la capella de la colònia Torras de Sarrià de Dalt.

Sarrià de Dalt, 19 de desembre de 1986

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Joan Pradas i Ferrer

Vidu de Dolors Puig i Perich

Morí a Girona el dia 18 de desembre del 1986, a l'edat de 83 anys, havent rebut els Sants Sagraments i la B.A.

A.C.S.

Els seus afligits: fills, Concepció, Josep, Maria Lluïsa, Jesús, Teresa, Pilar, Joan, Narcís, Maria i Maria Dolors; fills polítics, Joan Canadel, Maria Muñoz, Lluís Caceres; Lluïsa Roc, Andreu Garriga, Llorenç Dalmau, Esther Blanch, Lluïsa Borrell, Pere Monjón i Agustí Bisbe; néts, Alfons i Montse Carreras, Joan i Maria-Cruz Moreno, Maria Lluïsa i Josep Garriga, Maria Dolors i Joan Ferrer, Joan, Josep, Joan i Salut Malagelada, Immaculada, Josep-Maria, Andreu, Esther, Gemma, Josep-Maria, Joni, Maria Dolors, Narcís, Joan, Lluïsa, Pere, Jordi, Dani i August; besnéts, David, Jordi, Núria, Joan, Gorgina, Cristina, Joan i Anna; nebots, cosins i la resta de la família participen a les seves amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui divendres, dia 19, a dos quarts de cinc de la tarda, a l'Església dels Pares Salesians del Pont Major.

Domicili mortuori: Mas Coll, n° 21. El Pont Major-Girona.

Girona, 19 de desembre del 1986